

BU DÜNYADA

Güle inandım, su duruldu, yol göründü
Duanın üzerine kasketini indirmiş babam.

Turnalar göçmüş, masallar anlatılmış
Bizim sokağa yalnızlığı biçmiş terziler.

Kuşlar boşluğumu israf etse de;
İncinemem bir çiçek kurusundan bile.

Kalbim dilim dilim, gözümün daldığı;
Kırları dolaşıp gelen rüzgâr var dilimde.

Şiirle dua arasında bir yerde, bir yarada
Aynı buhur, aynı sümbül, aynı kedere...

Yarası olan kalp, bazen unutsa da;
Bir penceredir yara, kendisine bakacağı.

Ağrıyan yerimize özlem karası demişler;
Yara muhabbettendir, özlem de!

Bazıları yara arar, bazıları yaralı, yazık!
Oysa yanı başında ağaçlar ve âşıklar!

Yok sayılan kavuşmadan ve tuzdan ve ayrılıktan
Hiçbir yüzyılda karşılaşmayacak bazıları!

Ne ölümden uzak ne ekmek kavgasından
Seni özleyeyim diye kaldım bu dünyada...